

18.97x26.07	1	עמוד 55	הארץ - מוסף הארץ	25/04/2019	68202667-7
-------------	---	---------	------------------	------------	------------

קשת אילון כיתות אומן בינלאומיות לכינו - 1790

טיסות נכנסות / טיסות יוצאות ליאת אלקיים ותומר אפלואם

"כל כך הרבה גדולים נשברו באמצע או סיימו בבית משוגעים"

אני שונר-רשקובסקי (62) ויצחק רשקובסקי (64)

גרים בלונדון
ממריאים ללונדון

שלום, אפשר לשאול מאיפה העברית?

אני: עלינו לארץ ב-1974, בנפרד, אני מבוקר רשט ויצחק מאודסה. ושנינו למדנו כינור באקדמייה למוזיקה בתל אביב. זה היה ממש סיפור רומיאו ויוליה, אני הייתי בת 17 ויצחק בן 19 וכל אחד למד אצל מורה שונה – אחד מאסכולת מוסקבה והשני מהאסכולה הפרנקו-בלגית.

יצחק: רומיאו ויוליה? טוב, נשים תמיד קצת יותר רגישות.

אני: אבל בסוף שיתפנו פעולה. אחר כך נסעתי ללמוד בלונדון והתחתנו וכבר נשארנו שם, אבל כבר אז היינו פעילים בארגון ישראלי שנקרא נוער מוזיקלי. ואו, יום אחד, הגענו לקיבוץ אילון והתאהבנו במקום. ולפני 30 שנה הקמנו עם עוד כמה אנשים את קשת אילון. סליחה, אבל איך לי מושג מה זה.

אני: זה מאסטר קלאס בינלאומי לכנרים. לפיני חמש שנים נוספו אלינו ויולנים וצלילים.

תומר הצלם: מה עם קונטרבס?

יצחק: יש מעט מאוד אנשים היום שמנגנים קונטרבס, בטח בארץ. אפילו כשהקימו את הפילהרמונית הישראלית היו נגנים חסרים. קראו או לישראל bassless country – ארץ ללא בסון – אז אם אתה מוצא נגן קונטרבס חי בישראל...

ראל, תעביר אותי אליו בבקשה. מי משתתף בסדנאות?

אני: בחנוכה ובפסח יש כיתות אמן וסמינרים לילדים ישראלים, יהודים, נוצרים, פלסטינים, מוסלמים. הילדים נפגשים עם מורים, מנגנים באנסמבל והופכים להיות חברים. יש גם הרבה שיעורים פרטיים, כי ככה לומדים כינור.

כינור נחשב כלי קשה לילדים, לא?

יצחק: כן, כי אף אחד לא הולך ברחוב במצב של החזקת כינור. כינור זה עולם בפני עצמו, ואם שרופים עליו הולכים עד הסוף. התפקיד של המורה הוא רק לתת את הגפרור.

למה אתה מתכוון בשרופים?

יצחק: כבר צריך להיות משוגע לדבר. אנחנו אומרים משפט לא יפה: צריך להיות קצת טמבל, לשבת בחדר סגור חמש-שש שעות ביום, כמו נזיר מרצון. מוזיקאים הם זן מוזר, מקריבים הרבה בשביל רגעים ספורים של השראה על הבמה. מה קורה על הבמה?

יצחק: כשאתה מופיע, שעות של הכנה ואימונים, הכל מתרכז יחד, וצריך לעמוד שם כשאתה עירום וכולם מסתכלים עליך. אני: זו צורת ביטוי שבה אנחנו מעבירים רעיונות, בלי הכלי אין לנו קומוניקציה.

מה צריך כדי להיות כנר?

אני: אם בוחנים כנרים גדולים, רואים שיש משהו שמשותף להם פיזית. צריך ממש כוח פיזי כדי להתאמן, לעמוד על במה, לנסוע. יצחק: כישרון אלוהים שולח, ההורים

מספקים תנאים, אבל מעל הכל צריך מול. כל כך הרבה גדולים נשברו באמצע או סיימו בכית משוגעים. מוזיקאי זה כמו ספורטאי – אם זכית בזהב באולימפיאדה, לא מובטח לך כלום בהמשך וצריך להמשיך להתאמן. אולי ככה זה אצל כל האמנים, אבל תמיד אני חושב, "איזה מסכנות הבלרינות, אצלנו לפחות אפשר לאכול".

יש פרנסה באמנות?

אני: אנחנו מלמדים ברויאל קולג' אוף מיוזיק בלונדון, המכללה המלכותית למוזיקה. יצחק: ונוסעים מסביב לעולם. אנחנו מנגנים בלי תזמורת קבועה, עצמאים בשטח. האופי שלי נואני להיות חלק מהעדר אלא להוביל אותו. ואת לא עבודה של 9:00 עד 17:00.

אני: לא, זה 24/7.

חשבתם לחזור לגור בארץ?

אני: בגלל הקיבוץ יש לנו הרגשה שלא באמת עובנו. אנחנו באים כבר הרבה שנים, הנוף מדהים והאוויר צח ואנחנו עובדים עם אותם ילדים שגדלים והופכים למורים בעצמם. יצחק: התחלנו גם בפרויקט של בניית בית ספר קבוע לכנרים, שיהיה כמו בית הספר של מנוחין. ולחשוב שאנחנו בכלל הגענו לקיבוץ כי רצינו שהילדים שלנו יכלו בדשא ובאוויר הצח. ורצייתם שהילדים ינגנו?

אני: הבת שלנו מנגנת בכינור מגיל שלוש והצי והבן מגיל שבע, שניהם שרופים על מוזיקה. יצחק: הם גדלו והדשא נשאר. והשנה, בפעם הראשונה, שיחקה עליו הנכדה שלנו.